

Existuje několik metod stanovení nízkomolekulárních antioxidantů. Poměrně oblíbená je metoda měření schopnosti absorbovat kyslíkové radikály (ORAC, z angl. Oxygen radical absorbance capacity), založená na schopnosti antioxidantů ve vzorku zabránit oxidační reakci v přítomnosti volných radikálů¹. Asi nejběžnější fotometrické stanovení nízkomolekulárních antioxidantů spočívá v měření tzv. síly redukující železité ionty (FRAP, z angl. ferric reducing antioxidant power nebo také ferric reducing ability of plasma), založené na redukcí železitých iontů na železnaté s následující fotometrickou detekcí². Jednotlivé nízkomolekulární antioxidanty lze stanovovat např. metodou HPLC s elektrochemickou detekcí^{3,4}.

- (1) Cao, G.; Alessio, H. M.; Cutler, R. G. *Free Radic. Biol. Med.* **1993**, *14*, 303–311.
- (2) Benzie, I. F. F.; Strain, J. J. *Anal. Biochem.* **1996**, *239*, 70–76.
- (3) Pohanka, M.; Band'uchová, H.; Vlčková, K.; Karasová, J. Z.; Kuča, K.; Damková, V.; Pecková, L.; Vitula, F.; Pikula, J. *J. Appl. Biomed.* **2011**, *9*, 103–109.
- (4) Kohen, R.; Oron, M.; Zelkowitz, A.; Kanevsky, E.; Farfour, S.; Wormser, U. *Exp. Gerontol.* **2004**, *39*, 67–72.